U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **J. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, ve věci ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2017, č. j. 11 A 127/2016 - 50,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Dne 22. 12. 2017 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobce (dále „stěžovatel“) směřující proti v záhlaví označenému usnesení Městského soudu v Praze (dále „městský soud“), jímž mu bylo odejmuto osvobození od soudních poplatků a kterým byl ustanovený zástupce zproštěn povinnosti jej zastupovat.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti neuvedl žádné důvody, pro které napadá usnesení městského soudu, proto byl Nejvyšším správním soudem usnesením ze dne 11. 1. 2018, č. j. 9 As 449/2017 – 14, vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení tuto vadu kasační stížnosti odstranil. Současně byl poučen o následku nevyhovění této výzvě ve stanovené lhůtě, jímž je odmítnutí kasační stížnosti.

[3] Usnesení s výzvou k doplnění kasační stížnosti bylo stěžovateli doručeno dne 22. 1. 2018. Posledním dnem určené měsíční lhůty k doplnění kasační stížnosti tak byl čtvrtek 22. 2. 2018. V této lhůtě však stěžovatel svou kasační stížnost nedoplnil o důvody, pro které napadá usnesení městského soudu. Jen v této lhůtě bylo ostatně možno rozšířit důvody kasační stížnosti (§ 106 odst. 3, věta druhá, zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“).

[4] Vzhledem k tomu, že důvody, pro které stěžovatel napadá usnesení městského soudu, nebyly nijak doplněny, není možné v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve

spojení s § 120 s. ř. s., neboť stěžovatel tuto vadu ani k výzvě soudu v určené lhůtě neodstranil.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. března 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu